

Sygn. akt I.Ca 243/19

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Kluczyńska
Sędziowie	SSO Małgorzata Szostak - Szydłowska (spr.) SSO Alicja Wiśniewska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Wioletta Mierzejewska

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2019 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z wniosku J. S.

z udziałem D. S.

o uznanie za zmarłego

na skutek apelacji wnioskodawcy J. S.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Olecku

z dnia 25 lutego 2019 roku, sygn. akt I Ns 55/19

p o s t a n a w i a:

I. Oddalić apelację.

II. Przyznać ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Olecku na rzecz pełnomocnika wnioskodawcy adw. W. S. kwotę 186,57 zł (sto osiemdziesiąt sześć złotych 57/100), w tym kwotę 34,89 zł podatku VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przed Sądem II-ej instancji.

SSO Agnieszka Kluczyńska SSO Małgorzata Szostak - Szydłowska (spr.) SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt I. Ca 243/19

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. S. dnia 06 lutego 2019 r. wniósł o uznanie za zmarłą D. S., lat 53, córki T. i J., ostatnio zamieszkałej w (...). W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 3 sierpnia 2018 roku wyżej wymieniona porzuciła rodzinę, ukrywa się i nie utrzymuje żadnego kontaktu z rodziną.

Sąd Rejonowy w Olecku postanowieniem z dnia 25 lutego 2019 roku w sprawie sygn. akt I Ns 55/19 oddalił wniosek.

Z ustaleń Sądu Rejonowego, opartych na informacji Komendy Powiatowej Policji w O., wynikało, że nawiązano z D. S. bezpośredni kontakt i ustalono jej miejsce pobytu. W związku z tym Sąd Rejonowy uznał, że nie zachodzą przesłanki określone w przepisach art. 29 - 32 k.c., a nadto wniosek o uznanie za zmarłego był przedwczesny, gdyż został złożony przed upływem terminu określonego w art. 528 k.p.c.

Apelację od powyższego postanowienia Sądu Rejonowego w całości złożył wnioskodawca J. S. i pełnomocnik wnioskodawcy ustanowiony z urzędu. Zarzucał, że nie rozpoznano istoty sprawy, gdyż oddalono wniosek, podczas gdy w aktach sprawy nie ma żadnego dowodu, iż funkcjonariusze policji skontaktowali się z uczestniczką postępowania, a nie inną kobietą o tożsamym imieniu i nazwisku bądź osoba podająca się za uczestniczkę postępowania. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu za obie instancje.

Uczestniczka postępowania D. S. nie złożyła odpowiedzi na apelację.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy, jako oczywiście bezzasadna, podlegała oddaleniu.

Rozpoznając złożony wniosek Sąd Rejonowy poczynił w niniejszej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy w pełni podziela, i trafnie zastosował właściwe przepisy prawa materialnego.

Zarzuty apelacji nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym. Tożsamość D. S., której dotyczy wniosek o uznanie za zmarłą i osoby, z którą bezpośrednio skontaktowali się - na skutek zgłoszenia przez wnioskodawcę zaginięcia z dnia 23 sierpnia 2018 r. - funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w O., wynika nie tylko ze zgodności danych personalnych co do imienia i nazwiska, lecz także ze zgodności imion rodziców i numeru PESEL. Bezpodstawnie więc wnioskodawca podnosi, że skontaktowano się nie z uczestniczką, lecz z inną kobietą o tożsamym imieniu i nazwisku.

Ponadto powyższe ustalenia faktyczne Sąd Odwoławczy uzupełnił o okoliczności znane mu z urzędu, na które zwrócono uwagę zainteresowanych na rozprawie w dniu 07 sierpnia 2019 r. (art. 228 § 2 k.p.c.), a mianowicie, iż w 2018 r. przed tut. Sądem uczestniczka postępowania D. S. wystąpiła przeciwko wnioskodawcy J. S. z pozwem o rozwód. Sprawa powyższa toczyła się za sygn. akt I C 120/18 i zakończyła się w dniu 15 kwietnia 2019 roku wyrokiem oddalającym powództwo.

Nie ulega wątpliwości, iż uczestniczka postępowania D. S. w 2018 r. jeszcze żyła i – jak wynika z danych systemu PESEL–SAD (k. 36) – nadal żyje. Nie zachodzi zatem podstawowa przesłanka uznania za zmarłego, tj. upływ okresu 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym według istniejących wiadomości zaginiony jeszcze żył. Trudno też przyjąć, iż sam brak kontaktu uczestniczki postępowania z wnioskodawcą jest równoznaczny z jej zaginięciem. Powyższe ustalenia faktyczne uzasadniały zastosowanie przepisów prawa materialnego (art. 29 k.c. i art. 30 k.c.), w taki sposób, jak uczynił to Sąd Rejonowy. Ponadto słusznie ten Sąd zwrócił uwagę, na przedwczesność złożonego wniosku. Wniosek o uznanie za zmarłego - co do zasady - można zgłosić nie wcześniej niż na rok przed końcem terminu, po upływie którego zaginiony może być uznany za zmarłego (art. 528 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 385 k.p.c., apelacja wnioskodawcy podlegała oddaleniu.

O kosztach zastępstwa procesowego wnioskodawcy w postępowaniu apelacyjnym orzeczono stosownie do treści § 14 pkt 3 w zw. z § 16 ust. 1 pkt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1714 z późn. zm.) mając na uwadze, iż pełnomocnik wnioskodawcy brała udział jedynie w postępowaniu apelacyjnym, została bowiem w sprawie ustanowiona już po wydaniu orzeczenia pierwszoinstancyjnego.

SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska SSO Agnieszka Kluczyńska SSO Alicja Wiśniewska